

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

68 Bonus es tu, & in bonitate tua doce me iustificationes tuas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

Iob 6.

re peto dulcissime Pater, vt affligens me dolore non parcas, nec sermonibus tuis contradicam, modo paternè erudias, & instruas me. Sed vehementius oro spiritum humilitatis mihi donari, quo noxam te, noxam im & me. Quo mala defleam, quæ humilitatis defectus minora suggerit; bona studiosissimè conquiram, quæ humilitatis profectus maiora ostendit. Sic enim sæpe delinquo, si nō bonum malum, & malum bonum ponens, tenebras lucem, & lucem tenebras, saltem maiora minima, minima magna reputans. Adesto lumen veridicum vt etiam tenebræ loquantur mihi.

Isai. 5.

68 Bonus es tu, & in bonitate tua doce me iustificationes tuas.

Deus bonus simpliciter.

Gen. 1.

c. 4. de diuin. nom.

Bonitatem prædicaueram, bonitatem doceri postulaueram. Nunc verò bonum te prædico, bonum simpliciter, & essentialiter. Dicimus enim bonam domum, bonam possessionem, bonam terram, bonos caelos; bona Solem, Lunam, & Stellas; & denique quicquid fecisti, vidiſti quod bonum esset. Sed quantum est hoc ad totius boni bonum, bonum simpliciter, & totius boni fontem? Quod nomen Theologi, vt asserit S. Dionysius, summæ Deitatis peculiariter ex omnibus applicant, ipsam tuam substantiam bonitatem appellantes.

Et

Et qui eo ipso, quod es bonum, & substantiale bonum, in omnia, quæ sunt, præ-
tendis bonitatem. Nam quemadmodum
sol iste visibilis, eo ipso quod est, illuminat
omnia, quæ pro modo suo participationē
lucis admittant; ita summum tu, & ineffa-
bile bonum, solem non secus, atque obtu-
sam imaginem primitiua excellenter for-
ma superans, ipsa tua substantia, libera ta-
men voluntate, omnibus, quæ sunt, pro
captu cuiusque totius bonitatis inijcis ra-
dios: qui & à creatura intellectuali, & ra-
tionis tui capace, tum experte miro modo
participantur; vt tam plena sit terra boni-
tate tua; quam plena possessione. Eo enim
quod sunt, possessio tua sunt. Quippe esse
non possent nisi ex te, & in te essent.

Bonitas
Dei in
creatione
rerum.

Sed excellentius apparet bonitas, in ope-
ribus gratiæ, in sanctificandis, & beandis
Angelis, & hominibus. Quam boni spe-
ciem etiam in Angelos, & homines diffun-
dis, cum benignitatis, & bonitatis tuæ ra-
dios, quasi silentio nuntiantes infundunt,
& ad inferiores mirabili caritate deriuant,
vt eos ad te summum principium reuocēt.
Sed super omnia, Domine Iesu, qui verè,
ac summè bonus es, beatissimos radios
tuos alto cordi in silentio excipiamus; &
ab ipsis illustrati ad diuina tua, & beni-
gnissima opera contuenda inardescamus.
Nā tamen ineffabilis bonitatis est, quod
quæ non erant, subsistere voluisti; & quod

Clarior in
operibus
gratiæ.

ca omnia, quæ sunt, ad esse produxisti, longè tamen bonitatem tuam luculentius explicat, quod à te auersos, ac resiliens amatorie sequeris; contendisque, ac deprecaris, ne te ij deserant, quos tanta vi amoris inquiris. Hac igitur bonitate fretus, nihil mirum, sic oculos audeo attollere, & vocem leuare, vt in bonitate tua doceas me iustificationes tuas.

Epist. 8. ad Demophilum.

In Dei bonitate spes nostra.

Hæc enim vox, Bonus es tu, & vocem continet confessionis, & laudis, qua bonitatem tuam deprædico: & simul fiduciam, cui innixus peto, vt me doceas iustificationes tuas: & simul etiam modum, quo instrui peto, nempe in bonitate tua. Non enim auderem petere, nisi quia bonus es. Hæc est tota fiduciæ meæ ratio, non quia sanctus sum ego, non quia merui, sed quia tu bonus es.

Cupit doceri primo suauiter.

Isai. 28.

Thren. 3.

Osee 2.

Matt. 11.

Peto etiam doceri in suauitate. Scio namque, quod doceas interdum tribulationibus, & tentationibus, vt vexatio det intellectum auditui. Scio, & pro his etiam gratias ago, quoniam sic erudis me, & vias meas lapidibus quadris concludis, sepiens vias meas spinis, & sepiens eas maceria, ne, etiamsi cupiam, deuiem. Sed magis peto, quandoquidem bonus es, & suauis, vt in bonitate tua doceas me. Nosti enim docere, & instruere, & illuminare etiam suauitate, quia mitis es, & humilis corde: quia & lenis es, & vinctio tua docet nos.

IN PSAL. CXVIII.

417

nos: sicut scriptum est. Vnctio eius docet *1. Jo. 2.*
vos de omnibus.

Sed & alio modo cupio doceri in suauitate, vt ipse suavis sim. Quæ tamen suauitas tua est, quia munus tuum est. Nō enim frustra ait Apostolus. In scientia, in longanimitate, in suauitate, in Spiritu sancto. *2. Cor. 6.*
Ergo cupio omnibus in dulcedine spiritus esse suavis, ac dulcis, vt dicere possim & ipse cum Sponsa. Dilectus meus descendit in hortum suum, vt comedat fructus dulcium pomorum suorum. Hi sunt fructus spiritus, caritas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas. Hi sunt fructus suauitatis. Et ipsa tibi anima fructus dulcedinis est, quæ veluti pomum in feracissima, ac diuinissima Crucis arbore diu pendens, ex illius radice succum hauriens, radijs tuis, id est, cælestis solis excoctum suauissimè non solum abs te comeditur, sed à proximis manducatur. *Quæ gratissima est Deo, & proximis.*
Quid enim dulcius, & fragrantius quam anima; quæ omni acerbitate deposita, hoc modo mitigata, ac veluti matura rore misericordiæ imbuta, pietatis visceribus affluens, prona compati, subuenire prompta, ignoscere facilis, irasci difficilis, vlcisci penitus non acquiescens, proximorum, æquè vt proprias, respicit necessitates & omnibus omnia se se facit: vt omnes lucrifaciat Christo? Omnis in vobis, inquit, *1. Cor. 9.*

S 5 Ber-

*Ser. 12. in
Cant.*

Bernardus, qui fraternas infirmitates tam corporum, quam animorum non solum patienter supportat; sed insuper, si licet, & si valet, iuvat obsequijs, confortat alloquijs, consilijs informat. Si hoc per disciplinam non potest, sollicitis saltem orationibus solatiari non cessat infirmo. Omnis, inquam, qui talia operatur in vobis, bonum omnino spargit odorem inter fratres, & odorem de vnguentis optimis. Balsamum in ore huiusmodi frater in congregatione. Monstratur digito: & dicunt de eo omnes, Hic est fratrum amator, & populi Israel.

2. Mac. 15.

Hic est, qui multum orat pro populo; & vniuersa sancta ciuitate. Nec immerito non solum alienae consolationi, sed propriae alacritati consulens, in bonitate, & suauitate doceri cupio.

*Docetur
proprie
quidiscit.*

Doceri autem cum dico, discere dico. Nemo enim proprie docet, & discipulus nihil discit. Loqui potest, illuminare potest, exhortari potest; sed, si ille non discat, docere non potest. Propriae vero alacritati consulo, quia sine tua suauitate segnis, &

*Ber. ser. 9.
in Cant.*

tardus pro mea infirmitate sum: nam praerentis animi languore, atque hebetudine mentis, de suauitate spiritus, aut nihil, aut parum sentio. Et, si quid operor, siue

Isai 38.

contra tentationes inuigilo, siue recogito annos meos in amaritudine animae, siue resisto vitijs, siue lectioni insisto, aut orationi incumbo, totum de consuetudine

dine constat, de dulcedine nihil; vt prorsus ad suauitatem spiritus tui, anhelans osculari me petam ab osculo oris tui: in cuius tactu perfusis labijs pinguedine gratiæ specialis, sicut adipe, & pinguedine repleatur anima mea, & labijs exultationis te laudet os meum. *Psal. 62.*

69 Multiplicata est super me iniquitas superbiorū: ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Quam multiplex, quam importuna, quam molesta sit hæc superbiorum iniquitas, id est, præcipuè malignorum spirituum, nouit omnis, qui in spiritu ambulat. Aduersus quam iniquitatem nullū efficacius perfrugium, nulla turris fortior, quam scrutari mandata tua: sed scrutari in toto corde. Sic enim & ipse statueris mihi turris fortissima: vnde mille clypei pendunt, & omnis armatura fortium, aduersus quam frustra omnia tela nequissimi ignea iaciuntur. Et sagittæ paruulorū sunt plagæ eorum. Tu enim es robur meū, petra mea, propugnaculum meum, & liberator meus, Deus meus, rupes mea, clypeus meus, cornu salutis meæ, arx fortitudinis meæ. In quo etiam experior suauitatem, & bonitatē, de qua tam multa locutus sum: cui vtinam vel ex parte respondeam. Exigit enim ipsa à me,

*In Deo
ab inimicis
max.
Cant. 4.*

Psal. 17.